U. B. BERGEN
Ms. 1850

No 10

Historisk-antiquariske
Bemerkninger over Borgunds
Præstegjeld af Peder Fylling

Tillæg til mine historisk-antiqvariske Bemærkninger over Borgunds Præstgjeld.

af J. Kylling.

Gidsköen.

Blandt de Söndmörske mere bekjendte Öer, indtager Gidsköen (fordum Giskei) den förste Plads i mine Bemærkninger. Det er ei alene i antiqvarisk Henseende, at denne Öe er bleven mærkværdig, men fornemmelig fordi, at den i de ældre tider har prangt med saa mægtige Beboere som igjennem flere Seklers Löb ei alene har været Eiere af den Gidsöen men ogsaa af det vidt bekjendte saakaldte Gidske Gods. Det er ikke min Hensigt med disse Blade, at levere Læserne nogen fuldstændig Beskrivelse over Gidsköen, og dens ældre Beboere, m. m.

U. B. BERGEN
Ms. 1850

2)

U. B. BERGEN
Ms. 1850

Skjöndt det tilfölder jeg nu er altfor fra Bergen(?) mangler aldeles Adgang til de nödvendigste Dokumenter, der kunde sætte mig i Stand til at levere en saadan historisk-antiqvarisk Beskrivelse, som hidtil [illegible] til denne [illegible] aldeles mangler. — Som et lidet Bidrag til en saadan Beskrivelse kunde vel dette efterfølgende, naar som jeg tilföier fra Hr. Ström og Schönning har Kundskab om denne Sag, men [illegible] og ufuldstændig er derimod denne min Notits, hvori jeg ind[illegible] sin gamle Adel(?). — Begyndelsen til den adelige Familie, som har boet paa Giske og ført Navn af den bekjendte Giske-Ætt, troer man at stige saa langt op i Tiden, at den næsten kan regnes fra den Tid, da Norge blev samlet til et Rige. — Den som ikke kongefødte(?) Rokald paa Vigeröen gjorde Fordring paa at hans Sönnesöns(?) Rogenvald Jarl, under hvis Sønner, paa Grunde man af Mangel paa bedre Oplysninger i denne Sag tilföie at benævnte Jarl, der havde store Forleninger paa Möre, kunde have boet paa Giske og lagt Grunden +

til det saakaldte Giedskegods, men uigjenmuligt. Min-
der derfor at gaae noget tilbage i Tiden, og da befin-
des det, at under Hakon Lade Jarls Regjering bo-
de paa Giedske en Mand ved Navn Skage Skoptesøn.
Han nedstammede i lige Skjönings Winnersbyd fra en ældre
Skage, der under Harald Haarfagers Regjering fjüre
ogsaa at fare bortpaa Giedske, og i Anledning af en Ue-
nighed imellem ham og Østen Glümra, drog Skage
over til Island og blev Landnamsmand.—
Med denne førstnævnte Skage, som bodde paa Giedske,
gjorde Jarlen Svogerskab omtrent 980, idet han ing-
tede Skages Datter Thora, ligesom Skages
Søn Skopte fik Jarlens Datter Ragnhild til Egte.
Med dette Svogerskab blev Skopte en af Jarlens Kjær-
ste Mænd og allerhelst fordi han nøde at danne sig efter
Jarlens Sindelag, hvorfor denne ophøiede ham til sin
Lendermand og gav ham store Forleninger paa Sönd-
mör, og da endnu meget troligt, at han blev begavet med
meget Gods, som siden udgjorde Grundvolden til Giedskegod-

stes Lyrmindske. — Denne Skopte, som kan an-
sees for den förste Stamfader af Giedske-Slægten,
som boede paa Giedske, blev dræbt i en Træfning med
Jarlens Sön Erik, paa en Reise mellem deres Gaar-
de paa Söndmör, paa Grund af et Mord, som Erik 11ᵗᵉ
Aar gammel skjönnes at være tilföiet Drengen, at hans
Fader mangang bödet Böde for Erik naar den kom,
skulde nyde samme for Skopten.

Om denne Skopte efterlod sig noget Afkom, der
har boet paa Giedske og været i Besiddelse af det be-
tydelige Giedskegods, er ikke bemærket. Men det vides
dog for Sandhed og det er temmelig sandsynligt, at
i Slutningen af Hakon Lade Jarls Dage boede
paa Giedske en meget rig og mægtig Mand ved Navn
Arne Armodsen. Han befandtes at have taget
Deel tillige med sin Fader Armod, og Andre
Höfdinger fra det Söndenfjeldske Norge, der var
paa Hakon og hans Sön Erik Jarls Side i den blo-
dige Søslag der stod i Hjörungavaagen paa Söndmör

i hvilket Feldtslag Arne mistede sin Fader Armod,
der beskrives for at have været en meget vis og til-
lige stor Mand.—

Det er ikke urimeligt, men jeg antager det som muligt, at
bemeldte Arne, til Løn for sit udviste Heltemod, i be-
meldte Søslag, og som Godtgjørelse Erstatning for hans
Faders Heltedød er kommet i Besiddelse af Hjedsær og Hjedsær-
gods, ved at faa til Hustru en Thora, Thorsten Helges
Datter som muligt har været en af de forommeldte
Skjegges Familie.—

Det vilde være en dristig Gisning af mig, og Historien mod-
sigende om jeg skulde antage, at denne her omtalte Arne
af Hjedsær er den samme som Snorre kalder Arnor fra
Møre der blev optagen blandt Hirdmændene ved paa
Kongens Langskib, under Forberedelserne til det Tog som
Oluf Tryggvesøn gjorde til Venden; i saafald maatte
Arne være kommet tilbage fra Svolderslaget.—
Saameget er dog vist, at Arne Armodsøn af Hjedsær

har beholdt sin Værdighed, og især er Anseelse som Lendermand under Olaf den helliges første 6te Regjeringsaar; men var de tillige kommet stærkt til Ælders, efter som hans ældste Søn Kalv allerede da var Lendermand.

Denne Arne Arnmodsen af Giskeætten blev navnkundig deraf, at han har efterladt sig en stor Familie og Slægt, thi fra hans 7 Sønner der ... gemmeligen i Historien kaldes Arnesønnerne, (til Adskillelse fra Giskeguttene) og hans Datter Ragnhild gift med Harek i Thiotö, nedstammer saa mange og mægtige Slægter, at de blev ansete næst Kongeætten, for den fornemste Lendermandsæt i hele Norge.

Hvad disse mægtige Brødre har udrettet paa Krigs-Skuepladsen baade i og uden for deres Fædreneland, det vidner Olaf den helliges, Magnus den godes og Harald Haardraades Sagaer om, og hvor stor Myndighed de havde i Landet, og med hvad Iver de antog sig de Undertryktes Sager, det vidne de Sagntraditioner som

nemlig egentlig om dem her paa Söndmör. Det kan vel ikke fortænkes Læseren af disse Linier, om jeg nu kommer til at saadanne Folkesagn om Arnesönnernes Bedrifter, saasom jeg er glad naar jeg kan sætte noget Saadant paa et saa merkværdigt Sted som Hidskören. Saaledes fortæller man sige her paa Söndmör, at naar man hører 4re eller 6e anseede Mænd i en længere Afstand, der raaber et stort Udraab, og af et godt Udseende, da plejer man at sige, at det er Hidskegutterne. Naar man kommer fra Thinget, og de hjemmennende faaer at vide et eller andet slet Udfald af Böndernes Sager, siger man, at nu viser det sig at Hidskegutterne vare fraværende, thi de der paa Thinget vare om ikke meer end 2 af Hidskegutterne, saa havde Sagen faaet en anden Vending. Dermed skrider til hvis jeg skulde omtale Arnesönnernes Krigsbedrifter, som jeg her med Flid forbigaaer, og derfor blot her nævner dem, og da forekommer først Kalv. Han var den ældste af Arnes Sönner og blev Olaf den helliges Landermand, indtil han til Rygte Ol-

vare født paa Egge i det Trondhjemske, hvor han og har boe-et. Den anden af Arnes Sønner var Finn. Han var gift med Bergljot en Datter af Halfdan en Søn af Sigurd Syr. Finn boede paa Austraad paa Ørlandet, og han leve-de længst af sine brødre og efterlod sig 2de Døttre. Thorberg fødte Arnes 3die Søn. Han var gift med Rag-nild en Datter af Solajarlen Erling. Thorberg boede paa Giske, og som det synes har han været Eier af det store bekjendte Giskegods. Thorberg blev ihjelslagen paa Giske af sin broder Finn i en gammel oversættelse (Snorre omtaler det ikke:) A-mund og Kolbjørn fødte den 4de og 5te af Arnes Sønner, disse to brødre var blandt Olaf den helliges hirdmænd, og begge faldt med Olaf hin Helle i Slaget paa Stiklestad i Aaret 1030 (see Tillægget til Olafs Saga i Almindelige Sagaen:) Den 6te af Arnes Sønner var Arnbjørn. Han faldt paa Hedemarken (1027:) da Kalvs Stedsøn Grjot-gaard der blev dræbt, og det synes at han været den største Olafsag, hvor for Kalv, den ældste af alle Arnes Sønner, der anførte Bøndernes Hær, og ledet Ly-

standen med Kong Olaf paa hvis Side Sönnerne 5 af
Arnes Sönner vare.

Arne var den 7de af Arne Armodsens Sönner. Han
skal ifölge et gammelt Sagn have boet paa Gaarden Ha-
ram i Præstegjeldet af samme Navn paa Söndmör.
(: Udtrykket i Snorres Oversættning 1ste B. pag 360. har uföderlig
meget med dette Sagn:) Arnes Sön var John, som
var gift med Ranveig i Bjarkö, en Sönnedatter af
Tore Hunde. Fra John nedstammer de mægtige Bjarkö-
mænd —

Med noget af det her Anförte, er jeg gaaet Noget til-
Side fra den Materie, som jeg egentlig havde bestemt mig
til at behandle, jeg gaar derfor tilbage til Giske igien, hvor
den er klar og tydelig, og andre Documenter som sætter
mig i Stand til at opregne de mærkværdigste Eiere og Bebo-
ere af Hovedgaarden Giske, samt det tilhörende Giske-
gods —

Som ovenfor er sagt, har Thorberg efter sin Fader Arne
boet paa Giske, og muligt noget tiere af ovenbemeldte

gods, og efter hans Död, fik hans Sön Augmünd
Thorbergsen, uden at være nævnt i besiddelse af Giskö og Giskö-
gods, som levet paa ovennævnte Gaard Giskö, og har ef-
terladt sig blandt andre börn en Datter Ingeborg, og
saa en Sön ved Navn Skopte, der har fulgt sin
Fader efter i Lendermandsværdigheden.–

Skopte Augmündsen har efter sin Faders Död kom-
met i besiddelse af Giskö Gaard og Gods, og vides be-
kjendt som Lendermand under Magnus Barfods Re-
gjering, i hvilken tid Uroligheder hans Sönner Augmünd
og Fin, og han har taget Deel.

I Anledning af en Uenighed imellem Magnus Kon-
ge og Skopte, drog denne i Forening med sine (+3de) Sönner
Augmünd, Fin, og Thord ud af Landet i Aaret 1102,
efterladende sig hjemme foruden to Döttre, og saa
en yngre Sön Paal, og kom aldrig tilbage.–

Efter Skoptes Udvandring har Giskö Gaard og
den störste Deel af Godset tilfaldet Skoptes 4de Sön
Paal Skoptesen, og har Aura=Paal kaldet, der
maa formodes födt ved den tid Faderen for-

tog Udvandringen. I Paals Mindreaarighed har hans
Söstermand Skulli Thulesen paa Reine varetaget sig
bestyrelsen af hidtil Gaard og Gods. Paal Skoptesen af
Giske skal paa sine gamle Dage, efter at han over-
draget Giskegaard til sin Sön Nicolaus, have boet
paa en anden af sine betydelige Hovedgaarde paa Sönd-
mör nemlig Aure i Sökelvens Sogn, efter hvilken
Gaard han og har befundet at han kaldtes tillige Aure-
Paal. — Samlinger for det Norske F. og H.
I Mart 1198 befinder han at være tilstede i Forening med
Sigurd Borgarsön i Bergens Borg, hvor Paal til Kon-
gens (: Sverres :) ~~Sltd~~ Uvenner med sine Folge skaadeste at
sammenkalde Baglerne bort fra Bergens Sv. Saga pag 110
Aura Paal der var gift med Sigrid Torkelsdatter
paa Fogl, (: nu Folg, altsaa Folöen eller Fyllingen paa
Sulöen i Borgunds Sogn paa Söndmör :) men var
död i Mart 1199, i en meget höi Alderdom. —
Det synes meget vist at Aura Paal ogsaa har

vist Huus og Gaard i Bergen, hvilken Gaard Ai-
ra Saals Gaard kaldes, nævnes endnu i Aaret
1232 som tilhørende (s. Hakon Hakonsons
Saga pag 277 C. 172.)

Nicolaus Paulsen af Giske og han kaldet Nicolaus
Kufung, hvor meget kommet i Besiddelse af Gis-
ke Gaard og Gods allerede i Faderens levende Live,
skiønt at Nicolaus vistnok ... hans Faders Død i Aaret
1192. I Aaret 1172 nævnes Nicolaus af Giske
som Magnus Erlingsens Lendermand (s. hans Saga
pag 835.). Da Magnus Konge holdt Slaget ved
Norduren ved Bergen, finder man at Nicolaus
(: Kufung:) af Giske har som Lendermand deltaget i
Striden paa Magnus Konges Side, og hvor han
i Mordrigsfald mod den nestførste af Magnus Erling
sons Lendermænd.

Noget senere da Magnus Konge i Aaret 1184,
paa Nordtouren forbi Bergen til Sogn, kort
førend Magnus Konge faldt i Slaget ved Fimre-
rede, finder man at Nicolaus af Giske med Følge

med, og førte med denne Leilighed sit eget Langskib paa 20 Sæder, foruden Soldater, derunder nævnt Sörte-spanner i Giske, og var han sendt af Erkebiskop Erik. Sveres Saga pag 68.

Efter ovennævnte Aar 1184 har jeg af Mangel paa Oplysninger ei kunnet finde Nicolaus af Giske nævnt, saa at jeg er nærved at troe, at han hin mun-terste Ælder har maattet bukke under for [illegible] i ovennævnte Slag ved Fimerede, skjöndt Sagaen intet taler derom.

Da Nicolaus Kiöing var död, har Sönnen Paal Flideo, kommet i Besiddelse af hans Fædrene Giske med Gods, allerede for Aaret 1188.

I Hakon Hakonsens förste Regjeringsaar altsaa i Aaret 1217, finder vi Paal Flideo af Giske nævnt, i Anledning af en Kommission der rejste sig deraf, at Skule Jarl Kongen uafvidende vilde sende nogle Breve til John Jarl paa Orknø, men blev paa Reisen derfra tilbagesendte af Kongens Raadgiver Ivar Bode, som derfor kom

under Tiltale af denne Jarlehinde nemlig Grigorius af Slindshem, og Paal Flidee af Hjedla; hvilke begge igjen for Sam-mes Vandags blev tiltalt af ham. Snorre III. pag 215.

I selv samme Aar da Hakon Hakonsen blev antagen til Konge over hele Norge, nemnes Paal Flidee af Hjedla, blandt andre Lendermænd og Hirdstyrere der af-lagde Eden til Kongen. I Værdighed som Lendermand nemnes Paal Flidee ved denne høitidelige Handling næst efter Grigorius Johnsen af Slindshem, altsaa den 3die i Ordenen.—

Da Kong Hakon Hakonsen i Aaret 1223 lod sam-menkalde det overordentlige Herremøde i Bergen, hvor han blev af Lagmændenes gjentagne tildømt Norges Rige, findes nævnt Paal Flidea af Hjedla tillige med hans Søn Petter nu opnævnte. Sammested pag 239.

Paal Flidea af Hjedla maa være død i Mellem Aar-et 1225 og efterladt Hjedla og Gods til sin Søn Petter. Petter Paalsen af Hjedla var som foranmeldt alle-rede Lendermand for Aaret 1223 (see Snorre III. p 239 og) og efter sin Faders Død kom han i Besiddelse af

Hjedskaug Gods, hvilket sidste han dog maatte dele med sin Broder Nicolaus, om nogen Gaarden har været tilhört Ge-strengst Brødre (Haandskrift:) I Aaret 1225 finde vi vedbengang Setter i Hjedsaa nævnt der i Forening med Grigorius Johnsen og flere, under Anförsel af Skule Jarl, drog fra Tonsberg og til Hedemarken, og overrumplede Sigurd Ribung paa Øen Helgøen i Mjösen (Snorre III. pag 259.) Atter i Aaret 1236 finde vi Setter i Hjedka nævnt blandt Kong Hakon Hakonsens Lendermænd paa deres Reise fra Bergen nord til Trondhjem, for at træffe Skule Jarl, med hvem Kongen ganske nylig var bleven misfornöiet (see Anförte Værk pag 282.) Omtrent 3 Aar senere finde vi Setter i Hjedsa blandt Kongens Lendermænd der fik Hjemlov af Kongen, for at reise tilbage til deres Gårder; at det var paa Söndmör at Setter havde sit Gaard, formodes der af, at vi finde samme Aar i Borgund, efter at han havde givet sine Folk Hjemlov, hvor han sporger at Varbelgerne var der i Nærheden, og han Setter strax der efter forjagede samme Parti fra Her-

øerne, forblev han hjemme om Vinteren i Giedske.
Noget derefter finde vi Petter i Giedske og Skofte Bonde efter Kongens befaling at foretage en Reise fra Bergen nordefter, for at opsøge Ribbungerne, og da Petter træffer Borgund, fiendede han over Ribbungernes Syselmand, og tog den Ladning som der var samlet (: Snorre III. pag 298.) Paa en anden Reise fra Bergen som Kong Hakon gjorde kort derefter til Trondhjem, i Forening med sin Landsmand, finde vi ogsaa Sederstiller Petter (: i Giedske blandt disse (: Munfört Ste) pag)
8 Hæft Pag 47 finder vi at Petter i Giedske har været nærværende i Bergen ved Kong Hakons Kroning, hvilken høitidelighed blev forrettet af Kardinal Wilhem af Sabina (: Munfort Ste pag 325.)
Petter i Giedske deltog i Hakon Konges Toog til Danmark i Aaret 1253, paa hvilket og han førte den bekjendte Borgunderbaad som hørte hjemme i det gamle Borgund paa Søndmør. — Petter Paalsen af Giedske befindes at være død i Kong Hakons 37te Regjeringsaar, altsaa 1254, samme Aar som Nidaros Erkebiskopen Sørle døde (: Munfort

Strøm pag 341 (: Strøm siger at Petter døde i Throndhjem.)
Efter Petters Død har hans Søn Nicolaus været Herre af Giske og Giskegods. — Det første vi finde Nicolaus Pettersen af Giske nævnt er i Aaret 1253, i Anledning af, at han har deltaget som Lendermand, og i Forening med sin Fader og Broder i Kong Hakons Tog til Danmark som for er meldt, og Aaret derefter da hans Fader var død, er det Anden er intet at Nicolaus har taget Herresædet Giske i formelig Besiddelse. —
Da Kong Hakon i Aaret 1263 foretog Toget til Skotland, befalede han blandt Andre, Nicolaus af Giske, i sin Fraværelse at blive tilbage hos Kongens Søn Magnus for at bistaae denne i Raad og Daad i Regjeringsanliggenderne. (: Snorre III. pag 368.)

Nicolaus af Giske befindes at være død i Aaret 1265, og med ham uddøde det sidste Skud af Giskeætlingens Slægtrække paa Mandssiden. — (: Munter Udg. :) Kort før Nicolaus's Dødindtraf det Uheld, at hans Gaard Giske brændte næsten af paa hans nye Vaaningshuus nær (: Snorre III, 384.)
Nicolaus efterlod sig en Datter Margarete, der holdt sig for

58) Sturle Thordarsen, for det beste Skatti Landet, formedelst
hendes Rigdom, Also Monsen i Snore III. pag

Damen Margarete Nicolaüsdatter af Giedske var gift
med den fürste Ridder Bjarne Erlingsen, som nedstammede
i 6te Led fra Sohn i Bjarkö. — bemeldte Björn der=
rimod ikke blev paa Giedskegaard Eier af det betydelige
Giedskegods, men forøgede sammen dermed, at han tillige var
var Eier af det saakaldte Bjarkögods, saa at Giedskegodset
som Strömseger, igiennem Længsel bestaaet af adskilligt Strö-
gods, omtrent i Norge, fra Lindesnes til Finmarken
at regne.
Allerede for Aaret 1277 var bemeldte Björn
Eier af Giedske Gaard og Gods og var især bekiendt
som Ridder og Norske Rigsraad under Kong Erik
Præsteshader og Hakon Hälegs Regjering.
bemeldte Björn af Giedske befindes at være død
i Aaret 1373, hvis Testamente som han giorde
kort for sin Død, lyder saaledes.
~~Hist~~
et Trondhjems Domkirke hvor han og saa ligger be-

gammel) gav han 60 Mærker bort for sin Sjel, for-
uden for sin Søster Margrete, og sin Søn Anders
Sjel. Han gav Gods til Kirker og Klostere i Trondhjem
og derforuden gav han Gods til S. Bjarkö Kirke, til
Dynjarnes Kirke, til St. Peders Kirke i Vedö,
til St. Peders Kirke i Borgund, til Gidske Kirke,
til alle Kirker og Klostere i Tunsberg og Kongel. Til
Dronning Euphemia gav han et herligt forgyldt Drikke-
kar; Fru Ingeborg Erlingsdatter gav han foruden Jordegods,
et Guldbelte, som Kong Edward af Engeland havde
foræret ham; Fru Kristine hans Sönnedatter, gav
han Gidskeö og de Gaarde til paa Öen beliggende; Sigride
hans Sösterdatter gav han 5 Mark Guld foruden Jor-
degods. Sine Svende og Hoffolk gav han all sin Landskyld
paa Öylandene. Fattige Folk i Romsdalen gav han de
Læster Korn. John sin Brodersön gav han Salga-
setter i Sogn. — (se Norvegia Illustrata af Wolf pag 34.—)
Foruden dette kaner paa Björns Eiendom paa märklige

Gods; omtaler man og har hans gyldne Signet med Guldbillede af St Nicolaus (: Faie N: H: pag 161.)

Efter ovenmeldte Testamentes Indhold maa man troe, at Björns Sönnedatter Kristine har eiet Giske Gods som hun og har kunnet have arvet efter sin Fader, som man veed döde Aaret 1329, hvilket og har gaaet i sin Maade var rigtigt; men at gaae ind i Kristines Dödsaar, og om hun var gift eller ikke, det lader sig af Mangel paa Oplysninger ei bestemme. Imidlertid finder man at Björn Erlingsens Brodersön Widk. Erling Widkunsen har været Eier af Giske Gaard og Gods allerede i Aaret 1325 (: Saml: til det Norske F: Sp: og H: 4de B: pag 554.)

Erling Widkunsen (: Drost :) af Giske befindes at være Eier af bemeldte Gaard og Gods idetmindste i Aaret 1329, om ei ikke för, (: see Saml: til det Norske F. S. og H: pag 130, 6te Bind.) Han befindes at have været Medlem af det Norske Rigsraad der bestyrede Riget i Hakon den 5tes Dattersön Magnus Mindreaarighed (: Wergeland N: H: pag 100.) Ligeledes kom Kongen

sid da Norge var saa godt som hövdingeløst, befandtes be-
meldte Drost Erling Widkünson at være Landets nordlige
Hövding, der var navnkundig af Rigdomme, som han tvang
til at indgaa en 3aarig Vaabenstilstand (: Seie N. H. pag
147.) han befindes endvidere at være i Tiden for de norske
Misfornøiede, med den i Sverig boende Magnus Regjering, og
nödte denne paa et Möde i Bergen 1350, at tage sin un-
ge Sön Hakon til Medregent i Norge (: Seie N. H. pag 148.)
Drosten Erling Widkünson befindes at være död i Maart 1355,
og testamenterede Giedske til sin Datter Ingeborg efter sin
Sön Björns begjæring gav sit [illegible] (: Ström B: over Sünd
mör pag 111.) Medens benmeldte Jomfru Ingeborg i ugift
Stand var i besiddelse af Giedske Gaard og Gods, nævnes en
Sven Erikson som bestyrer af Giedske Gaard og Gods ind-
til at benmeldte Ingeborg blev gift med den bekjendte Si-
gürd Hafthorsen. (: Saml. til det Norske Sp. og H. pag 347
og 3 bind.) Med dette Giftermaal som benmeldte Sigürd
indgik med ovenbemeldte Ingeborg Erlingsdatter af

Lidske, blev han Eier af ovennævnte Gaard og Gods allerede før Aaret 1370.

Han befindes at være død i Aaret 1391 og efterlod sig 4 Börn Hakon, John, Agnete og Cicilie, af hvilke de 3 førstnævnte synes at have arvet Lidske og Lidskegods, medens Cicilie giftemed Ingjald i Oüg i Wagns Sogn paa Hedemarken, som fik sin Udlegt i andet Gods. — (: Saml. til det Norske Folks Sprog og Historie 4de Bind pag. 599:)

Hakon Sigurdsen den ældste af Hr. Sigurds Börn, har boet paa Lidske, dog uden at have löst samme fra sine övrige Söskende. — (: Sammested pag. 599:)

I Aaret 1388 blev Hakon Sigurdsen af Lidske giftemed Sigrid Erlendsdatter til Slinde i Sogn, med hvilket Giftermaal han meget forøgede sin betydelige Rigdom, Hakon Sigurdsen befindes at være död i Aaret 1409, og efterlod sig en Datter ved Navn Ingeborg, der blev födt 1390, og siden giftemed Magnüs Magnüssen (: Sammested pag 598:)

Denne Magnüs Magnüssen var en Sön af den i Aaret 1388 nævnte Norske Rigsraad Magnüs Stol:

tekarl, (: Samlinger til det Norske S. og H: 4 bind pag 597.)
og befindes at have boet paa Gidske forud til hvilken han noget
Tid efterhaanden, nemlig i Marts 1403 som befalings=
mand paa Bergenhuus hvilket Embede han forestod i 3.
Aar. — I Marts 1416 da Magnus nemlig var
allerede kommet i besiddelse af Herregaarden Gidske,
nemlig han i Anledning af en Gaardshandel med en
Didrik Wistnakker bortbyttede Gaarden Eikenes i
Hosanger Sogn imod Gaarden Hundeid i Sökelvens
Sogn, med alle under Gidske + Gaard tilliggende tilhörende Aars Jor-
der paa Söndmör. — (: Sammested 3 Bind pag 609:)
Paa Grund af at Hakon Sigurdsen paa Gidske i Lande som
ovenfor er meldt udlöste sine Döttre deres Andeel i Gidske-
gaard og Gods, blandt disse en Dotter Agnethe gift med
John Martensen (: Egeraad:) til Sörum paa Rommerige,
saa fremkom denne Sön Sigurd Johnsen (: hvorom Anm.) med
Fordring paa Gidskegaarden og tilliggende Gods, mod Magnus Mag-
nussen der som meldt var gift med Ingeborg Hakonsdatter

til Gidsker og Sinder. I Anledning heraf, har Olef
Nicolaussen Lagmand i Trondhjem og Odder Johnsen, og
Sute Knudsen, Raadmænd sammesteds, udstedt et
Vidnesbyrd dat: i Skradebilaugsgaarden den 3die November
1424 at "velbaarne Mand" Sigurd Johnsen "lovfæste"
Gidskemed Gods Lösöre og Fast, og nedlagde Forbud imod at Mag-
nus fr. Magnussen brugte eller oppebar Landskylden af, for-
end der var bleven afsagt Dom i Sagen iagttagende, samt
at bemeldte Magnus Magnussen da ved samme Leilighed
erklærede sig ikke at befatte sig med fornævnte Sigurds Mo-
ders = Bror" som er en Arvedeel af alt Gidskegods, og som
fulgte hans Fader og Modermoders Arv.
Sagen om Gidsker er der paa bleven indstevnet for Erkebis-
pen Askel med flere, som under Been, udstedt i hans
Borgestue i Nidaros, bemeldt Aar 1424 af Sammes
Meddomsmænd, Ridderen Jacob Fastulfsen, Narfe og
Mattis Jacobs Sönner, samt Korsbrödre i Nidaros, Hr.
Arno Törlesen, Olef Johnsen, Bersven Nicolaussen,
Iver Gunnarsen, Vinald Stenersen og Gudmund Pedersen,
item velbaarne Mand Olef Nielssen Lag-
mand i Trondhjem samt Odder Johnsen, Niels Knud-

sen, og John Thordarsen Raadmænd i Trondhjem — udskrift-dagen fra deres Domstol, og hen viste Parterne til Rigets Raad i Bergen, der skulle komme sammen næst kommende 17de Julii, efterdi som Tvistegaard og største delen af Godset laa i Bergens Diocese paa Söndmör, og fordi Hakon Sigurdsen og velbaarne Qvinde Hustrue Sigrid Erlends-datter der giorde Paastand om Testaments Forfølge, som det hedder han skulde have skjænket sin Hustrue Sigrid med Gods; og den Contra Stævne." —

Fra den 23de Junii det følgende Aar 1425, haves en Dom afsagt i Stenstuen i Borgarmændenes i Bergen af Hr. Petter Boesen Provst ved Apostlernes Kirken, Sammenbrødre Hr. Throndr Ketilsen, Olaf Pettersen, Finn Sigmundsen, Petter Gunnarsen Chorbrødre til Christ-Kirken i Bergen, Paal Johnsen (: Smör:) "Rigsraad", Ener Endridsen, Lagmand i Bergen, Olaf Thorersen, John Ivarsen, Aslak Ulfson, Petter Kjettelsen, Petter Johnsen, Endrid Haldarsen, John Eivindsen og Thorlak Wigfussen, Raadmænd sammen-

stede, Baard Sigurdsen, Olaf Nielsen, Askel Aslak-
sen, Ogmund Ellingsen, Petter Strondarsen, og Haldor
Johnsen, Laugrettesmænd i følge hvilken Dom Magnus
Magnussen, da han ikke var lovligen mødt, tilkjen-
des at betale til Sigurd Johnsen 10 Lodder inden en
Maaned efter Dommens Forkyndelse.
Den 20de Junii næstefter har Stener Stenersen med fem
Lændermænd udstedt et Widnesbyrd af det Indhold, at de vare
nærværende paa Giske da velbaarne Mand, Sigurd Johnsen
paakrævede Fru Sigrid Erlendsdatter eller hendes lov-
lige Fuldmægtig, og da Ingen mødte paa hendes Vegne, frem-
stillede han tvende Widner, der edelig udsagde, at det var
den Fredag han for for Uggerfiden havde i Bergen forlagt
hende at møde til Giske for at overlevere ham den Arv,
han tilkom efter hans Morbroder Hakon Sigurdsen, hvor-
for han erklærede, at da Ingen mødte, tiltræder han
Giske og Giskegods, med Tilføiende, at hvis Magnus
Magnussen maatte finde at han større Ret end han
til bemeldte Eiendom, da vilde han være rede til dermed var-
de at møde for Kongen, Erkebiskoppen, Rigets Raad, og

mændene og Raadmændene, for at hindre Ret og gennem Ret-
benævnte Dag var denne ikke afgjort; D. 6te Juli 1426
er paa Bergens Lagthingsgaard afsagt en Dom af Hattvigt
Henriksen, Gutorm Bengtsen, og Narve Jacobsen, Kobmæn-
ner, Haavard Botolfsen, Herman Lange, Thorbjørn Her-
bjørnsen, Lagmand i Bergen, Thorolf Ellingsen, Olaf
Thorrensen, John Ivarsen, Aslag Ulfsen, Peder Johnsen, Peder
Kjetilsen, Thoren Johnsen, Eindrid Haldansen, John Ewindsen
og Thorgeils Matthisen, — hvorefter den Dag om Jorder og
Jordegods imellem Sigurd Johnsen og Magnus Magnussen,
fandt, eftersom de ikke vilde være enige, Sagen til 6 Mænd
gaa hvor Tide, hvor siden videre at behandle i Tinget nærmere
Forklaring over Hakon Sigurdsens Efterkommeres Udtale fra
Erkebiskoppen, hvilken man formodentlig formedelst denne vig-
tige Dags store Vanskelighed. (i Samlinger til det Norske F. S. og
H. 4 Bind pag 602.—)
Angaaende denne Dags endelige Udfald, har man Intet fundet for
øvrig, som kan oplyse; men da hr. Sigurds Sön Hans vedb-
holls Jordsomme Gods, hvor det ingen Tvivl om, at Si-

28) gurd Johnsen forrundt bemeldte Dag.
I Aaret 1434 var han Rigsraad, og 1437 blev han Ridder og tillige Høvedsmand paa Agershuus, hvilket han forblev til Aaret 1445. I Aaret 1448 overtog Sigurd Johnsen provisorisk Regjeringen i Norge som Rigsforstander, paa hvilken Tid der opstod et Parti i Landet der vilde have valgt ham til Norges Konge. — I Aaret 1450 findes Sigurd Johnsen at have havt Deel i det Norske Rigsraad der lovligen valgt Christian 1ste til Konge i Norge.
Sigurd Johnsen af Giedske befindes at være død i Aaret 1453, hans Hustrue var Philippa, Herr Hanses Datter af Eberstein og deres Søn var Hans Sigurdsen af Giedske. (Samlinger til det Norske S. og H.)

Hans Sigurdsen af Giedske befindes at have beboet paaommeldte Gaard fra Aaret 1453 til 1477, og var imidlertid Eier af Giedske Gaard og Gods tilligemed en stor Deel andet Jordegods som han

Fogd, saavel efter sin Fader og hvor omsider skal blive talt. Bemeldte Hans Sigurdsen af Gjedske befindes at være døe i en ungdommelig Alder i Aaret 1477, medens han var forlovet med Ingeborg Akkesdatter Tholt, som siden blev gift med Rigsforstanderen Sten Sture den Ældre. — Efter Hanses Dødsfald tilfaldt hans betydelige Jordegods Arvingerne, hvilke Deelen fra Gjedskegaard og Gods tilfaldt den unge Magnate Knud Alfsen og Søskende. Agnethe disses Moder var en Datter af Chatrine, gift med Alf Haraldsen, og en Søster~~til~~datter af Sigurd Johnsen; medens den øvrige Deel af Hans Sigurdsens Jordegods tilfaldt den Ole Matssen og Søskende, hvis Moder var en Søster til forommeldte Agnethe og saa var en Datter af Alf Haraldsen og Chatrine Sigurd Johnsens Søster.

For at give et rigtigt Begreb om Ridder Hans Sigurdsens Rigdom var det ikke uden Interesse at anføre hvad bemeldte

301 Otte Matssen og Börnende, arvede efter hans anseelig en trediedeel af hans efterladte betydelige Jordegods der bestod af følgende.

Gaarden Qvale i Vangndals Præstegjeld i Sogn med alle Herligheder, samt alt Gods i Sogn som der til hører.

Item det Gods Akrefjord i Skaanevigs Præstegjeld paa Søndhordaland, item Mellem=Lid i samme Præstegjeld; item en Gaard ved Lindesnes; item alt Gods i Nordfjorden.

Item til samme trediedeel, hele Söröen i Finmarken med Tydsk og Landvords Havnestæd, m.m. item Berg i Senien med de Holmer som ligger der i Norden; og hele Sandvard med Gjæsholmene; item Tiistevigen i samme Tinglaug; item den betydeligste Deel af det gamle merkelige Höfdingesæde Bjarkö i Sands Tinglaug; item Helleland og Sanda i samme Tinglaug; item en Gaard i Aristafjorden i Ibestads Præstegjeld. Item Tiendeparten af Landmarken i Ofoden, Tysfjorden, og samme. Derforuden et betydeligt Jordegods i Hjaltland. (Hjaltlands=Öerne) Samlinger t. d. Norske F. S. og Hsto. 4de bind pag 567.–

~~Knud Olsen~~

Alf Knudsen blev saaledes som ovenfor er meldt
Eier af Gidskegaard og Gods, ved at udlöse sine Söskende
deres Arvepart i samme allerede i Aaret 1477.

Foruden Gidskegaard med tilliggende Gods, hvilket i Aaret 1582
bestod af 196 Gaarde, nemlig 126 paa Söndmör, 57 i Romsdal,
og 13 i Nordlanderne; arvede bemeldte Alf Knudsen efter
Sönnen Hans Sigurdsen af Gidske og saa folgende Gaarde,
Gaarden Sörum med underliggende Gods paa Rommerige
og i Hallingdal; Skenen en Gaard i den gamle Stad Opslo;
Gaarden Örgen tilligemed Gaardene inder og yter Holmen, i
Tröndenes Thinglaug i Senjen; Gaarden Kjerringvigen sammen=
steds; Stene i Sande Thinglaug; Lervog sammesteds; Hünde=
stad i Ofotsfjords Thinglaug; en tredie deel af Havnetolden i
Gryllefjorden, Ofjorden og Toskanes i Tröndenes Thinglaug i Senjen,
og endeligen en Mængde Jordegods paa Hjaltland (Shetland.) Samlin=
ger t. d. Norske F. S. og H. 3. bind pag 616.

Desforuden var bemeldte Alf Knudsen ogsaa Eier af
en stor Mængde andet Jordegods, som han for störste Del=
en havde tilforhandlet sig, hvoriblandt var folgende —

Finnes Hovedgaard paa Voss, med Avlsgaarde og tilliggende

Jordegods der i Aaret 1661 var ansat for allerede
anslaaet til 369½ Tönder Hartkorn; Grepshem Hoved-
gaard med tilliggende Gods paa Hedemarken, som efter hans
Dödsfald tilfaldt Datteren Charine; Gaarden Osdal i Nes Sogn
paa Hedemarken; Gaarden Narum i Kolbo paa Toten;
Gaarden Firested i Edsvold Sogn paa Romerige, samt
Björö og Gladsö i Tjömes Præstegjeld; endelt Björö-
Gods i Numedal og Kröndelagen der i Aaret 1505,
var vurderet for 334 Mark: [illegible]
Grundenrede paa Akeröen, Sandöen, og Kalvöen
i Hovaag Sogn paa Agder, med Tolerede; De betyde-
lige Gaarde Manvig og Bugaard tilsammen beliggende
i Sandeherred i Laurvig, samt i Brulaugnes Præstegjeld
med dertil hörende og underliggende Gods; Gaarden
Skolstad med tilliggende Gods i Waage Præstegjeld i Gud-
brandsdalen; Fordtsaaten i Skjöjen og Skjöjens Gods i
Löitens Præstegjeld paa Hedemarken; Gaardene Smedstad
og Skrosetter i Faaberg Præstegjeld Gudbrandsdalen; samt
de betydelige Gaarde Mandestad i Balk Sogn paa Toten, og

Stingelstad i Grans Sogn paa Hadeland, hvor han og paa nær hiin af Grans Sönder, nu afbrændt Kirke, hvor han i Aaret 1474 ved at tilbygge Hvælvingerne i denne Chor, har ladet sit Vaaben anbringe, nemlig De tre Roser; som endnu fandtes der i Aaret 1774. (Samlinger t. d. Norske Sp. og H. 3 B. pag 616.)

Des foruden eiede bemeldte Alf Knudsen en Gaard i Bergen Dreggen kaldet, hvilken Gaard blev ham i Aaret 1472, foræret af Frü Philippe, Drosten Sigürd Johnsen af Giske efterlevende Hustrü. (Sammested 3 B. pag 617.)

Efter at han (Alf Knudsen) var kommen i besiddelse af Giske Gaard og Gods, befindes det at han i Aaret 1495 paa Gaarden Mokklebüst i Borgünds Sogn kiöbte af Ingierd Kjellils=datter hvad hun eiede i Skilkevig i St. Peders Kirkesogn paa Söndmör.

I Aaret 1489 nævnes Alf Knudsen som norsk Rigsraad og befalingsmand paa Bergenhüs, ligesom at han er död paa sit Herresæde Giske i Aaret 1496.

Der efter kom Giske Gaard og Gods tilligemed det övrige af Alf Knüdsens Jordegods i hans Börns Eie, i besynderlighed til Sönnen Knüd Alfsen og Datteren Karin Alfsdatter.—

34

bemeldte Knud Alfsen foruden meget bort paa Hedske-
rud skil at blev Befalingsmand paa Aggershuus Slot,
dog uden at han udlöst sin Dötter Tharines Arvepart
i bemeldte Gaard og Gods, han blev ihjelslagen ved Op-
slo i Aaret 1502 af Danske Krigsvendene (Holberg D:
H: I: Bind pag:)

Hans betydelige Jordegods tilfaldt hans Sönner Erik
og Karl Knudsönner, af hvilke den sidstnævnte Karl har
boet paa Hedskeroger især bekjendt som Christian den II
General i Krigen med de Svenske i Aaret 1518 og
1520 (Samlinger t: d: Norske t: S: og H: 3 Bind pag 547) og
(Ströms beskrivelse over Söndmör II. pag 110)

Tharine Alfsdatter har som Moder foran meldt arvet
efter sin Fader en Deel i Hedske Gaard og Gods tillige
med den betydelige Gaard Gresem med underliggende
Gods paa Hedemarken hvor hun har boet,
Det befindes, at den bekjendte Ridder Nils Ebbesen
flere Gange har paa Grund af Kong Hinrik den Förste Sam-
brev til sin paa Hedskegaard og Gods, har villet tage

sig hint Gods og Gaard i Besiddelse; saa at bemeldte Jom-
frue Charine har udi den paafølgende Aaret 1532 henvendt
sig med et Skrivelse til Kong Christian II til hvis Par-
tie hun hørte, hvor hun klagede sig for ham, at bemeldte
Nils Lykke har med Vold og Magt taget hendes Gods som
hun har arvet efter hin Fader nemlig Hiddergaard og Gods i
Besiddelse (Samlingen t. d. Norsk. t. S. og H: 6 B. pag 43.)
Men hvordet end har forholdet sig med denne Sag, saa sees
det dog at Jomfru Charine har ret sin Arvedel i Hiddergaard
og Gods lige til sin Død i Aaret 1537, hvilke Gaard og Gods
da tilfaldt hendes Broder Knud Alfsens Datterdatter de-
bekjendte Gjöreld Faderdatter som da var Charines
nærmeste Arving efterdi som Knud Alfson bare da
var død. (Salingen t. d. Norsk t. S. og H. 2 B. pag 225–27.)
Denne Gjöreld Faderdatter (Sparre) var da den rige Alfsons
Samlige nærmeste Arving, og var allerede i Aaret 1534 i
første Ægteskab gift med Hr. Truid Ulfstand til Skarrije
i Skaane, og i andet Ægteskab allerede før Aaret 1552
med en Lauge Brade. (Samlinger t. d. Norsk. S. S. og H:
2 bind pag 226 og 241.)

Dermed Frue Gjörvel Fadersdatter har forært og skjödet bemeldte Gidske med underliggende Gods, til Kongerne i Dannemark og den Danske Krone med et Skjöde-brev datteret den 1ste Marti 1582, som sees af et gammelt Regenskab forfattet af Anders Iversen, Gidske-Ombudsmand og Foged i Romsdalen, overleveret til Sigvard Beck Kongl. Majsts Rentemester i Ka-ret 1620. (i Ströms beskrivelse over Söndmör II. pag) Dette Regenskab som viser at Gidskegodset den tid har bestaaet af 126 gaarder paa Söndmör, 57 i Romsdal og 13 i Nordlandene, hvor hvorledes.

Fortegnelse over

Gidskgodset i Norge, Nordenfjelds beliggende, som Frue Gjörvel Fader Datter haver skjödt og givet til Kongl. Maist. og Kronen, efter sendes Skjödebrevs Indhold, datteret Havniæ 1 Marts 1582.–

i Romsdalen

Esdal skylder 4 W. og ... Gjelsten 3 W. f. Fiesdal 2 W. f.–
Germenes Nedre 4 W. f. Germenes Övre 2 W. f. Stettnes 7 W. f.–

Restad Nedre 1 W. 1 W. f. Sögge Ödegaard 15 W. f. Sögge Mid=
gaard 5 W. f. Siörigode 1 W. f. Sögge Vestregaard 5 W. f. Skyldlegger
Østerdal under Söggegaard for samme Landskyld. Snürberg 1 W. f.
Ager 1 W. f. Deffael 1 W. f. Ness- 3 W. f. Skaffaelied 1 W. f. Sokle
4 W. f. Maaöde 1 W. f. Skorvigen 3 W. f. Klongnes 3 W. f. Mons=
aar 3 W. f. Lövigen 25 Mark Smör. Osvaag 2 W. f. Rödvig
3 W. f. Sele Mandal 2 W. f. Bjolvö 1 W. 1 W. f. Skolaas Ödegaard
1 W. f. Aröe 5 W. f. Indre Aröe 1 W. f. Mordal 1 W. og 1 W. f.
Höen- 5 Voger f. Skorsfue (eller Skorgen) 1 W. 1 W. f. Lidero 3=
W. f. Skornes 5 Voq f. Silseth 1 W. Smör. Den Gaard som fødder
Helde og renter 3 Voq Fisk. Uglevig- skylder 1 W. f. Restad 4 W.
f. Grönvalde 2 W. f. Retnes 4 W. f. Björrerem 2 W. Fisk.
Maröen 2 W. f. Miisund 2 W. f. Gangstad 3 W. f. Drönen
1 W. f. 1 W. Lövig 4 W. f. Smöge- 5 Speck. Haugebö 3 W. f.
Sandöen 10 W. f. Hüsöen 4 W. f. Holmen 1 W. f. Hüse
2 W. f. Rörsager (: Rösök:) 3 W. f. Lyngver 1 W. og Fisk.
Stogeløff 2 W. f. Bagrer Stads med Gjeldsten 1 Tönde
Lag. Lille Slemme med sin Landskyld som der af gaar-
+

Ji Söndmör dette Gods og Renter

Giske Fjæren 10 W. f. Skjedes Alsen) 5 M. f. og 5 Meller Korn
Gjösünd 1 W. f. 2 W. og 5 Meller Korn. Lillebö (: Syndelvens Sogn)
1 Wog f. Walderö 5 W. f. 5 Meller Korn. Sydnes (Vigren)
Øfregaard 15 W. f. og 5 Meller Korn. Sydnes Nedre=
gaard (Jemmestad) 15 Wog f. og 5 Meler Korn. Rös-
vigen 5 W. f. og 6 Meler Korn. Rörvigen 5 W. 1 W. f.
Moldnes 5 W. f. og 6 Meler Korn. Myske 2 Wog fisk.
Farstead 1 W. f. Rönstead 3 W. 2 W. f. Lövsündholm
2 W. f. Latt 1 W. f. Haram 21 Wog f. og 3 Sold Korn.
Hestö til Haram 2 W. f. Ulhem 15 Wog f. 5 Meler Korn.
Ulhemholm 1 W. f. Ovnen et Fiskevær med Renter. Björ-
ge 1 W. f. Fjertoft 10 W. f. og 10 Meler Korn. Osneöen 4-
W. f. Möklebostad (Mökle af Stor) paa Haröen 10 W og
10 Meler Korn. Hille 4 W. f. Watne Elven 1 W. 1 W. f.
Lövö 1 W. f. Os: Watne 1 W. f. Aarvig 1 W. f. Ring=
stad 2 W. f. Remme 1 W. f. Björlökke 2 W. f. Hürlen 2 W. f.
Theröen 1 W. f. Grytten 3 W. f. Holmsehl 2 W. f. Gerseth 3 W. f.
Lörgen 1 Wog f. Qvalsten 2 W. f. Aalsetter 2 W. f. Stette
4 W. f. Leite 4 Wog f. Strömme 1 Wog f. Øfre Ekrol 1 W. f.-

Engeseth (g. a. Gjøtterstranden) 2 W. f. Solnör er frimed 4 W. ...
for fan er Laugmester. Wemöen 1 W. f. Braithag (: Sortehaug)
1 W. f. Skiggebak 1 W. f. Mörkseth 3 W. 1 W. f. Röiseter
2 W. f. Aase 6 W. f. Fjørgjo 3 W. f. 1 W. Sortte 3 W. f.
Faurhaug (: Stöken:) 1 W. f. Diggernes 1 W. f. Skalvöen 3 W. f. –
Lerstad 2 W. f. Spilkevig 3 W. 1 W. f. Gaaseid 2 W. f. Homlöen 5 W.
f. og 5 Weter Korn. Wedde 3 W. f. Skalvestad 3 W. f. og 1 W. Mög-
hol 1 W. f. Af en Ødegaard ved Möghol 1 W. f. Müseid 2 W. f. Af
en Ødegaard ved Müseid 1 W. f. Byggseth 3 W. 1 W. f. Sülebüst
3 W. 1 W. f. Af en Sidrengaard ved Sülebüst 1 W. f. Nording-
seth 3 W. 1 W. f. Amdam 2 W. Smör, Gidskemo 2 W. f. Øvre-
büst 2 W. f. Nedre Melbüst 1 W. f. Hoff Øvregaard 3-
W. 1 W. f. Hoff Nedregaard 3 W. 1 W. f. Lynge 1 W. f. Müri
1 W. f. Waldal 1 W. f. Skarsfjord 3 W. f. Hövig 1 W. f. Skalde-
aas 3 W. f. 1 W. Slake 3 Kotter Korn. Lysol 2 W. f. 3 Kotter H.
Ondestad 2 W. Smör Aase 3 W. 1 W. f. Lade 1 W.
f. 8 Mark Smör Hündevig 3 W. f. Gjevenes 2 W. f. –

40) Frandal skylder 1 Løg Smør Ganske 2 Potter Korn
Øffre Widdal 3 Løg f. Nedre Widdal 3 Løg f. Hole 1 Løg
1 W. f. Lorem 2 W. Smør Søffre 2 W. Smør Nedre Søffre
1 Løg Smør Akstad 1 Løg 1 W. f. Rommerstrand 1½ Løg
1 W. f. Lodsen Kirkegaard Hedder Walle 1 W. f. Enke Jens i
Festøen 3 W. f. og Festø Leyfaliger Land brugers dertil Gid-
skemed sin Rente. Bükkskjind 1 W. f. Strandby 2 W. f.
Rot 1 Løg 2 W f. Indsülseth 1 W 1 W f. Vig 1 W. f. Mö-
klebostad 1 Løg f. Hareid 4 W. f. 10 Wæter Korn
Lodsen Kirkegaard Seige 2 W f. Rise Øvre 1 W. 1 W. f.
Nedre Rise 1 Løg f. Hougelede 2 W. 8 Mark f. Lere
1½ Løg f. Rande 1 W. f. Gügkøer 6 W. f. Diül
4 Løg f. 5 Wæter Korn. Güdøen 16 W. f. Alnes
1½ Løger f. og 15 Wæter Korn Karvøen 2 Løger f.
Arknö med sin Rente og nogen Kirkegaarder.
Lods Sohn Semblt 1 Løg f. 1 Daler i Lyfel. Ulf Knud
Gidskehaug 1 W f. Grasleige. Lod to Kirkegaarder ned
Müri 2 W f. Lods Peder Breivig for to Klar 1 W. f. i

Hovsleie, og gav Jacob Stund Gaard for 2 Marks
Lyg i Senjen dette Gods og Landskyld. Hündestad Fiske-
leier 2 W. og Fisk. Steig 2 W. f. Sorin 3 W. f. Østreholmen 2 W. f.
Indreholmen 2 W. f. Kjerringsvig 2 W. f. Gjörre 1 W. f. —
Flendenes 1 W. f. — Fisk Granefjord. Moiefjord. Øefjord.
og Fridegen i Torsken 2 W. og Fisk. Saa vel som alt hvad Kron-
gods paa Hetland bygt og übygt, hvorsomhelst det findes,
Intet undtaget.—

Efter at Gidske Godset saaledes var lagt under den Dan-
ske Krone, har adskillige Mænd været Forvaltere der-
over, hvoriblandt nævnes først en Fridrik Rosen-
krants ved Aar 1588, og derefter en Jacob Pedersen
forrige Laugmand i Trondhjem. Derefter var et An-
ders Iversen Foged i Romsdalen Forvalter over Gidske-
godset ved Aar 1620, og efter ham nævnes Sigvard
Beck i Aaret 1624, og derefter Axel Arenfeldt.
Ved Aaret 1633 var Anders Iversen atter Forval-
ter over bemeldte Gods, og Aar 1638 nævnes en

42 Rasmus Lauridsen som Tidske Ombudsmand.
Ordea II. pag 139.–
I Aaret 1648 finder Godset tilligemed Hovedgaarden
Tidske at være skjödt af Kong Fridrik den 3die, til Nor-
ges Statholder Hanibal Sehsted, hvilket Skjöde ind-
rykkes her, og Skjödet den i gjennem noget tilforordskillende
lyse i denne dag. – det lyder saaledes.
Wi Fridrik den 3die gjör til Allenitterligt, at have
for fuldkommen betaling skjödet, solgt, og affendiget, og
med denne vores aabne brev skjöder og affendiger fra os og
vore Efterkommende Konger i Danmark og
Norge, samt vores Krone, til os elskelige Hanibal
Sehsted til Nørregaard, Ridder vor Mand,
Raad og Statholder i vort Rige Norge, befalings-
mand paa vort Slot Aggershuus, og hans Arvinger, vort
og Kronens Gods, nemlig Söndmörs Lehn, og Tidske
Hovedgaard – skylder aarligen med Ald-Jorder og Leie-
rette tilligemed Hoer, og med underliggende Festö Lan-
skylden – 15 Voger Tidske. Gjösund skylder aarlig 3 W. 2 W. f.
Farstad 2½ W. f. Sjönes 12 W. f. Rösvig 7 W. f.–

Rönstad 3 L. 2 M. f. Rörvig 4 L. 1 M. f. Mokner 1 L. f.
Laasünd 4 L. 2 M. f. Sæter 1 L. f. Lövöen 2 M. f. Haram
2 C Voger f. Ovnen ved Haram 1 L. f. Hestö til Haram
1 M. f. Möske 1½ Vog f. Ulla og Ullakolm 2 C Voger Fisk.
Björgi 1 M. f. Fjerloft 1 3 L. 1 M. f. Osneöen 4 L. f. Mokle-
bostad 1 3 L. f. Dronö 4 M. f. Gangstad 3 L. f. Ringstad 1 L. f.
Bjørløkke 2 L. f. Remme 2½ L. f. Helde 2 L. f. Aar-
vig 1½ Vog f. Walne 1 L. f. Krogsetter 2½ L. f. Öis 1½ L.
Ougsætter 1 L. Gjærsetter 2½ L. f. Holmsetter 2½ L. f. –
Gröt 3 L. Uggedal 4 M. fisk. Seröen 1 L. f. Holen 1 L. 2 M.
Kalvöen 4 L. f. Lögen 2 L. Venö 1 L. Stette 4 L. Stettelid 1 M.
Leite 3 Vog f. Ytre Ekrol 2 M. 18 Mrk. f. Indre Ekrol
1½ Vog fisk. Walnehaug 1½ L. Engesetter 2 Vog f. Qvalsten
2 M. 6 Mk. f. Lille Kalvö 1 L. f. Aarsetter 4 L. Sæt. 1½ L.
Solnör 4 M. med underliggende Vaag for der er tagent for
20 Rdr: Hattevig 1 M. Strömen 1½ L. Sorte 3 L. 18 Mk.
Strömdal 2 M. Dogner 1 L. 18 Mk. Gidskemo 3½ L.
Amdam 1½ L. Storedalen 6 L. Medbirt 3 L.

47 Ørrebüst 1 W 2 M f. Bredal 2½ W f. Langaar 1 W 6.
Gamlegaard 3½ W. Tafjord 4 W f. Søfhammer 1 W.
Gambrödal ½ Wog Ømör. Rødalsbö ½ Wog Ømör.
Storvig 2 Mark Ømör. Kalnesdal 18 Mark.
Ømör. Moldal 1 W 6 M. Kaldevandsdal ½ Wog 6 M.
Nörrerödal 18 M. Fremstedal 1 W 6. Kjölvaar 1 Wog
Gidskehog 2 Wog. Klak ½ Wog. Lysklo ½ W. Ande=
stad 2 W. 18 M. Ømör. Lae 4 W. Drotinghaug 1 W Ømör.
Aasen 1 Wog f. Gjelle 2 W. Hundeidvig 2½ Wog.
Gjøvvaar 2 Wog med et lidet Lagsfiskeri. Fraudal 2 Wog.
Øvrevidal 2½ Wog. Nedrevidal 2½ Wog. Helle 4 W Ømör.
Lae 2 W Ømör. Sejerite 20 Mark Ømör. Øvresaüre
2 W Ømör. Nedresaüre 4 W 6 M. Ømör. Gramshaugen 20.
M. Ømör. Haklestad 2 Wog 18 M. f. Hole 2½ W.
Bükeskjärd 1 Wog. Festöd 1 Wog med et lidet Lagsfiskeri.
Rammestad 3½ Wog. Volde 2 Wog. 18 M. Blomsetter 1 Wog.
Rot 2 Wog. Strandbö 2 W. Indsel 4 W Ømör. Strand
18 M Ømör. Moklebostad 1 Wog f. Hole 2½ Wog.
Ørstegaard 7 M. Storgjeld ½ Wog. Areiddalen +

Övrerise 2½ W. Nedrerise 3 W. Övreeid 1½ 1833. Seige 1 W. Hared 7 W. 1 ℔. Leine 7½ W. Ründe 1½ W. Gaaskör 5½ W. Liüle 6 W. Gideno 11 W. Gaaseid 1½ W. Alnes 17 W. Reite 1 W. Larsteed 2 W. Rödseth 1½ W. Spilingvig 4 ℔ og af Fogren 15 mrd. Hatlen 1 W. Fyrmyr 4 ℔. Rore 2 ℔. Möjkol 1 W. Homlen 6 W. Solheide 2 ℔. Müsed 1 W. 2 ℔. Dövigen 1½ W. Karlsbak 1 W. Sünde 1½ W. Vedde 2½ W. Gjerde 1½ W. Brathaug 1½ W. Vadset 1½ W. Skaarvestad 4 ℔. og et Alder Kaagefisk kr. Norvingsetter 4 ℔. Sülebürt 4 ℔. Sülebak 2½ ℔. Overaas 1 W. Heggebak 4 ℔. Skjong 6 W. Ytreskjong 2 W. 1 ℔. Halderhaugstraum 1 W. Satter 2 W. 2 ℔.

Videre desse Gaarde i Romsdalen.

Sigedal ½ W. [illegible] og Dagsforsen 2 mrd. Klofsnes 3½ W. Ellingsetter + [illegible] mangfoldige Herligheder i forskjellige [illegible], der er [illegible] i [illegible], og derforuden en stor Deel af Romsdals Fogderi, af Gaardene i +

46 Fræner og i Indre Romsdal, foruden en Deel Gaarde som ligger i Vangs Præstegjeld paa Voss, og paa Nordhordaland. (:de Provst L. Baades Manuskript:)

Siden 3. Var skal bemeldte Hanibal Sested haave været Eier af bemeldte Gods, nemlig fra 1648 til 1652, da bemeldte Statholder faldt i Kongens Unaade, skal Godset atter være lagt under Kronen, og der efter bortforpagtet til Henning Hansen Fogd i Romsdalen, for den Summa 1160 Rd.

Der efter skal bemeldte Lidskegods, af Kong Fredrik den 3die være pantsat til General Gabriel von Hoven, og den Kongelige residerende Commissair i Amsterdam Marsilius, skjöndt med Forbeholdning af Lösningsret. — Men begge disse Panthavere bleve siden tillige hinanden hver sin Deel af bemeldte Gods, den første nemlig General von Hoven tilkjöbte sig den Deel som laa i Romsdalen, hvilken siden blev Grundvolden til det saakaldte Westnesgods. Den anden Panthaver nemlig

Marsiliüs tilkiöbte sig den Deel af samme Gods som laa
paa Söndmör der efter Skiöde af 14 Agüst 1657 der bestod
paa Giske Hovedgaard med underliggende 113 Böndergaarde,
hvilke siden er af Marsiliüs sölgt til 2de brödre af den Smidske
Familie i Bergen, nemlig Landcommissarius Smidt, som siden
blev adlet under Navn af Lilljenskiöld, og Henning Han-
sen Smidt Raadmand i Bergen. Den förste af disse brö-
dre efterlod en stor Deel deraf til sin Sön Jonas Lilljen-
skiöld, Amtmand i Romsdals Amt og boende paa Moldver,
og den Anden til sin Enke Margrete Möd som boede i
Manko, samt til sine Sönner, som ligeledes vare bosadt
her paa Söndmör.

Dernæst blev den störste Deel af Godset indkiöbt og samlet
igien af Christian Sæd, som imogen ved forstod Godset for
Amtmand Lilljenskiölds Enke Frue en Tiaar, og boede
som Forpagter paa Moldver. — Hans Enke bragte det ved
andet Egteskab til Amtmand Christian Solgaard, og ved
tredie Egteskab til Amtmand i Nordlandene Hans Ha-
gerüp, som i Aaret 1758 solgte Godset Gaardvis paa offendt=

lig Auction saa at det da afhændedes i mange Eieres Hænder.
Dog blev Giske allerede i C. Holgaards Tid adskilt fra
Godset og solgt for 1100 Rd til Martinus Holrok, som
igjen solgte den til Landsraad Hans Hellermann,
som atter solgte Giskøen til Nils Hagerup for 5000 Rd.
Der efter var Christoffer Hagerup Eier af hele Giske,
og efter hans Død blev Giskøernes Gaarde (beliggende paa Øen)
adskildte og fordelte mellem hans Enke og Børn, hvor-
af Datteren gift med S. E. Rønneberg en Tid beboede Hoved-
gaarden Giske, uden dog at have virkelig indløst den.
Ved Hr. Rønnebergs Død blev Giske Hovedgaard solgt ved
offentlig Auction, og kjøbt af en Ole Strøm Kjøbmand
i Aalesund, som nu for Tiden har bortforpagtet Giske
Hovedgaard til 2de Bønder. —
Dette her Anførte er Alt hvad jeg i et saa flygtigt Øjeb-
blik vidste at anføre i historisk Henseende om Giskøernes
Eiere og Beboere samt Giske og Giskegodsets Skjebne
indtil denne Tid. Det var nemlig at trætte Læserens

Utaalmodighed, end at interessere, naar jeg befattede mig
at omtale Antiquiteterne paa Gidsöen som endnu til den-
ne Tid have trodset Tidernes ödeleggende Gang, især da
de fleste af disse er saa nöiagtigt beskrevne af Hr. Ström,
men da der endnu findes flere Gjenstande paa Gidsöen
som tilkommer bör henregnes til Antiquiteterne, og som jeg
ikke med at ingen er bekjendtgjort, saa giver jeg mig herved den
Frihed at betragte disse som en liden Efterskrift og anföre
dem i fölgende Orden.

Antikvarisk Vandring over Gidsköen i Juni 1840 af S. Kjelling.

Forat faae den mærkværdige Gidsöe, og fremfor Alt at betrag-
te den der nærende Oldtidsminder, foretog jeg mig i Marts 1846
en Reise til benævnte Öe, og det Første som min Op-
dagelse frembød sig til, efterat jeg havde landstegit paa
Öen, naar en paa Öens östre Kant beliggende stor
Oldtids Gravhöi, af 180 Alens Omkreds, og om-
trent 8 Alens lodrette Höide, og bedækket med Grön-

hvor Kegle Steen i Höiene opreist er bleven sat,
hvorefter man Höien omhagede. Höiens Steenkreds har
saa meget tilfælles med Kong Valders Gravhöi paa
Valderöen, at jeg maa troe at den skylder det samme Tidsrum
sin Tilværelse, skiöndt den ikke bærer noget bestemt
Mærke af den Hövdings Skatte som den i sin Hvælving maa-
skee skiuler.
Nogle Skridt norden for denne Höi ligger det Lidtids
Steenværk som Hr. Ström beskriver saavel, at jeg
veed Intet at erindre derved.—
Jeg vender mig derpaa til Giske Kirke, som er en af
de ældste Kirker i Provstiet. Den omtales saavidt
jeg veed först i Aaret 1313, men jeg troer at den er sikkert
langt ældre.— Over den söndre Kirkedör findes ind-
sat en hvid Marmorsteen i Muren som jeg troer
er værd noget nöiere at betragtes. Steenens Form
er som en Halvmaane, der er 1½ Alen i Gjennemsnit,
hvorpaa er udhugget i ophöiet Arbeide inden i en Cirkel
et Dyr, der ligner en Hund. Dyret forestilles i fuldt
Löb fra Höire til Venstre, kastende Hovedet bag paa +

Halsen, og synes at blive forskrækket ved at blive nær-
værende Kors, at begrave sig, og at omvende sin Kjæmpeskjold, synes
det at blive mest angstelig ved at blive et tredie Kors var
foran sig. Jeg vover ingen synderlig Meening om, at dette Dyr
skjödenden Krone forestiller en Drage som Symbol paa He-
denskabets Underkastelse af Christenlæren hvis Symbol de
tvende Kors sikkert maa være.—
Løngangen og Monumentet paa Walborgs Grav, ere Gjen-
stande som endnu existere, og om hvilke jeg har Sikkerhed in-
tet ved at meddele, men henviser Læseren til Hr. Strøm.
Man fortalte mig at man i nyere Tid, ved at ud-
grave en Monst-cont, ved Døren, opdagede man et Grav-
kammer hvori istedet tvende Lerkrukker fyldte med
~~fyldte~~ Jord og Aske.— Disse Krukker der formodent-
lig har været Urner, havde de da allerede bortkastet, hvor-
som man ikke fandt handt om de hellige Reliquier som
var opbevarede i dem.— Denne Høi var beliggende i
syd Vest for Kirkegaarden, og bestod af bar Sand.—

52 Noget vesten for Kirken har de gamle Vaaningshuse staaet. Spor efter hinandenværende Kjeldere hvorom hr. Ström taler, er nu mindre kjendelige. —

Man fortæller at to store Ildebrande i ældre Tid skal have lagt i Aske Gaardens Klosters Vaaningshuse. Den første af disse Ildebrande skal være den hvorom Sturle Tordarson omtaler et Brudstykke af Magnus Lagabøters Saga, og som indtraf medens Nicolaus Pettersson boede i Gidske, omtrent i Aaret 1295. Snorre. III. 209

Den anden ~~Gang~~ Ildebrand blev paasadt af Skotterne der i Aaret 1612 gjorde Tog ind til Romsdal og Usjodal anrettede frygtelige Ødelæggelser her ved de Strandkanter paa Söndmör med Mord og Brand, hvorom man endnu har betydelige Forsagn

Det saa kaldte Gidske Kloster der ifølge hr. Ströms Beskrivelse skal have staaet endnu noget længere mod Vest fra Kirken, gjenfindes man endnu i Navnet Klosterhullet, som er Indgangen til den fordb=

meddeelt og af Hr: Ström beskrevne Löngang paa Gidske.
Levninger af det Kloster der her har staaet har jeg
stor Tvivl om.— Da bemeldte Löngang har som be-
kiendt taget sin begyndelse fra det formeente Kloster-
Tomt, saa afgiver det et tydeligt Beviis for, at et Huus
af langt anden beskaffenhed har staaet her i Tiiden,
og paa det muligt har Skage Skapesens Hövdinge-
hall kunnet paa bemeldte Sted, og at denne Läng-
efter sin Tid, kan have været ført under en Bygning,
eller rettere en Bolig for en geistlig Corporation,
men at Almuen har annammet benævnelsen Kloster
paa en saadan Bygning der tilhörte en saadan Corporation.—
I Nord for Gidske Kirke, tvert for Gaardens Hu-
se ligger en stor af Naturen dannet Höi, paa hvis vestre
tydelige Spor efter en Grav Höi, en 3 Alen lang Bauta-
steen staaer opreist tet ved Höien.— Denne Steds
Gravhöi kaldes af Almuen Arnehöien, lige som
den fra Höien Sönder vidgaaende Bakke kaldes

34/ Arnebakken, hvis blotte Navn leder
mig til at troe, at Stammefaderen for Gidske-
folket, der i Oluf den Helliges Tid, var endog for-
bekiendt mægtige Lendermand Arne Arnmod-
sen i Gidske ligger her begraven ligesom Bauta-
stenen er sat til Minde om Arnesönnernes
Stammefader; men [illegible] Tid saae jeg Mand-
Ved at betragte denne Höi fandt jeg ved første Øie-
kast, at der efter en tidlig Gravning der har for-
aarsaget at bemeldte Bautasteen har efter Beret-
ningen falden omkuld, men at den igjen [illegible]
er sat paa sit oprindelige Stade, efterat den i en
[illegible] var nedvæltet, og trænger under [illegible],
istedenfor at [illegible] som et Minde
[illegible], til Himmelen.
Bautastenene Brödrene kaldet, der staar paa [illegible]
nest [illegible] ved Gaarden Gidskeødegaard, og som
muligt minder om Begivenheder hvorom Sagnet tier,
har saavel [illegible] [illegible] Hr. Ström

har gaaet an, at disse tvende Bautasteene skal vidne om et Brodermord som i Oldtiden her skal have fundet Sted, hvorom ingen dog troer.

Omtrent 80 Skridt i Nord for disse Bautasteene stod lige til Aaret 1612 et Steenkors som skal have været opsat til Erindring om at den bekjendte Sven Arneson her paa bemeldte Sted ihjelslog sin Broder Thorberg Arneson af Hidsighed. Da dette Steenkors hvorpaa der ogsaa fandtes en Runeindskrift, i det før bemeldte Aar var forkommet, + lod den daværende Sognepræst i Borgund hr: Claus Nielsen foranstaltet et nyt Kors opsat i Stedet, og hvorpaa Jacob Pederson Stud, senere Pastor til Selö: lod indgrave en Oversættelse af den gamle Runeskrift som stod paa samme Steenkors, + hvis Indhold og som endnu ligger saa udstrøet i Sognet blandt denne Egns Almue. Da ogsaa dette nye Kors i Aaret 1762, var næsten fortæret af Ælde, lod Stedets daværende Eier Hans Oltermann foranstalte et nyt Kors opsat, hvorpaa Jacob Sörensen Giske lod sætte en Afskrift af den gamle Indskrift som fandtes paa det forrige;

56) hvilken Indskrift hr. Strøm anfører i sin beskrivelse over
Søndmør pag.

Ved min Undersøgelse fandt jeg ogsaa dette [illegible] næsten
fortæret af Vinden og Vandet, og jeg bemærkede tydeligt, at
Steenen nu er bleven beskjelet af den Sande at ved dette Sted
med et forunderligt Mindesmærke. — Man fortæller, at da
Finn Arneson havde udført sin afskyelige Gjerning til sin
Minde bemærkede Røre paa Strand: derfor skjulte han sig af
sin broders Skorberge Træller, og da han af Skorberge Folk blev
eftersat der paa Øen, tog Finn sin Tilflugt til Øens nordre
Kant, og svømmede over et lidet Sund til en Holm eller
Ø, som kaldes derefter Finnøen endnu i denne Dag.
Paa denne lille Ø forblev Finn, indtil at hans Tilbeiermand-
skab afhentede ham tilligemed den omtalte Pille, med hvem
Finn skal have sat flere Domme da han kom nord i
Landet, uden Uskyld paa hans herrefødte [illegible]. —

Efter Sagaen kaldes at han undersøgte det som eftermid
Dagen han henfører til Oldtidens Levninger
som efter Ordningen paa Giskeøen, og som jeg ser i de

anførte Skade har søgtet med Skrivn, forlod jeg den merk-
værdige Gjedskjöl og har fremmen Thi følte mig atter til den
historisk og antiquarisk henhørende hvormodsværdige Bor-
gunds Kirkegaard, og her nærmer de Opholdet med at
istandsætte Borgunds Kirke, der nu har maattet under-
gaae en Reparation — Mange af de derværende merkværdige
Gjenstande, som jeg mindes der, stod til Skue i Kirken, var
Nu gaaet ganske forlorne eller tabte. Dog var jeg saa
heldig at jeg fik reddet fra Undergang et gammelt Monu-
mentsens Tavle, der indeholder en betydelig latinsk Ind-
skrift, som jeg formoder er en Gravskrift over en
Gertrud, Andfind den Visses Datter, som døde den
2de November 1572 — Denne Tavle tillige med et
gammelt Vaaben tildels indskaaret i mörk Sygere
uden Aarstal fra det 16de Aarhundrede, er jeg efter Over-
enskomst med Kirkens Eier bleven Eier af, og gaa
Grunde af bemeldte Indskrifts Indhold (: hvis Stil
efter L. Daaes Formening bekræfter Munkelatinsk ön-

skulde jeg at blive det bergenske Museum til Eiendom, da jeg vilde med Villie overlade Museet, ovennævnte Gjenstand.–

Store-Sylling den 4de Januar 1847

Peder O. Johnsen Sylling

Anmærkninger og Rettelser.

pag 9. Det her omtalte Udtryk af Snorre lyder saaledes, at Arne da han reiste fra Trondhjem "for til sin Gaard,"

pag 11. Her maa tilföies, at Paal Skoptesön i Gidske, og saa Aara Paal kaldet var först gift med en Ragnild som blev Moder til Nicolaus i Gidske. I andet Ægteskabe var Paal gift med Sigrid Thorkelsd: med hvem han fik tvende Döttre Sigrid og Ingeborg

pag 17 kan tilföies at Petter i Gidske var gift med den bekiendte Gudrid i Gidske Skartshoveds d:—

pag 20. Her har jeg begaaet en stor Skrivfeil, som bör rettes derved at Christine Andersd: i Gidske var gift med Thoren Hakons: og boede i Gidske, Dennes Datter var Elen som blev gift med Drosten Erling Widkünnersen, i Aaret 1394 — Forövrigt angaaende Thore Haconsen i Gidske og Drosten Erling Widkünnersen henvises Læseren til Samlinger til det Norske Folks Sprog og Historie 1. pag 129 og 150–151 —

pag 34. Her bör tilföies, at Karl og Erik Knudsönner af Giske, faldt begge for Stokholm i sextende Aar (1520). Deres Söster Bodil var gift med Fader Nilssen (Sparre) til Hjulestad, hvis Datter var den bekjendte Görild Faversön.

pag 42. Det her meddelte Skjöde er afskrevet efter en Afskrift som Skolemester nedskrevet af Provst J.D. Baade i Borgund, der for kan jeg ikke indestaa for Rigtigheden deraf.

pag 56. Efter at dette var skrevet har jeg forefundet Efterretning om, at tvende Skattegaarder fra Alesund i Aaret 1847 har gjort et Fund paa Lydagsberget paa Giskøen. Den förste af disse var, at da de begyndte at undersöge den store Fordybning paa den östre Kant af den beliggende Höi, stödte de paa 4re forskjellige Gravkamre, der var beliggende i den söndre Side af Höien. Disse Gravkamre skjönner at have været indmuret i et langt Skib [illegible] omgivet med Höi- en Sten, hver blodt 2 Alen dybt under Græsmoren, og var de Alle bekastede tilsiden med Stensetter af en blöd Steen, og var bearbeidet med Kunst i saa skjönne Figurer at det nu er beundringsværdigt.—

Den anden Opdagelse som ommeldte Professor gjorde, var den,
at paa den nordre Kant af Hidskören gaar et stort Næs Stavn-
ettere Stornæs kaldet, der stöder til den forbemeldte Findö, fandt
man i en liden Forhöining tegn en liden Græsö, et saa overmaade
stort Forraad af forskjellige Arter Steen, baade Fiskeben og
ussen af al Slags Landdyr.

Peder Tilling.

Dat

Armodr den gamle som faldt i Slaget paa Hjörungavaagen 994.

+

Arne gift med Thora Thorstens d. og boer paa Gidske.

Arnfinn.
+
Kalf + 1030.

Kalf. Finn. Thorberg gift med Rangnild af Sole, og boer i Gidske. Amünd. Kolbjörn. Arindbjörn. Arne. Rangnild g. m. Harek i Stjötö.

Sigrid. Ingeborg. | Eisten. Aügmünd i Gidske. Thora. Sorün |

Ingeborg. Skopte i Gidske 1102

Rangnild. Thord. Thora. Aügmünd. Paal i Gidske og Aüre + 1199.

Grigorius. Sigrid Gyrder.

Nicolaüs Küfüng i Gidske + 1184.

Paal Flida i Gidske + 1225

Petter i Gidske + 1254.

Nicolaüs i Gidske + 1265.

Margarite g. m. Bjarne Erlengsen i Bjarkø og Gidske.

Anders i Gidske

Christine i Gidske g. m. Thorer Hakonsen

Elen i Gidske g. m. Drosten Erling Widkonsen

Bjørn. Widkün. Ingeborg i Gidske g. m. Sigürd Hafthors. Elen. Gyrid.

Hakon i Gidske. John. Agnete. Cicilie.

Ingeborg g. m. Magnüs Magnüsen.

Sigürd + 1457. Cathrine

Hans i Gidske + 1474

Agnete

Alf i Gidske + 1496.

Knüt i Gidske + 1502. Catharine + 1532

Karl i Gidske + 1521. Erik + 1520. Bodil g. m. Peder Nilsen Sparre

Gorild Peders datter + 1615.

Skaud og Jon i Bjarkö. Einar Flügar.

Widkünd. Sigürd. Erling Sartrüd.

Widkun + 1183.

Güthorm + 1239. NB.

Erling + 1264.

Widkün + 1302. Ingeborg. Bjørn g. m. Margarete Gidske + 1313.

John. Erling (Drost) Sigrid.

NB Denne Gütorm bör ansees som en broder til Widkün istedenfor Sön. —

S. Tylling